

23. Széchenyi Akadémia 2018. március 15-18.
„Széchenyi márciusa”

Most, hogy leírtam a címet ugrik talpra bennem a gondolat: volt 22 veszni hagyott lehetőségem? Nem akarok ebbe beleszomorodni, arra koncentrálok, ami megvalósult, ami régen hiányolt és áhított élményekhez juttatott. Legalább két évtizede tagja vagyok az Országos Széchenyi Körnek, de az Akadémián idén voltam először. Gyermekeim közül kettő többször is járt olvasótáborban. A mai napig szívesen és lelkesen beszélnek az ott szerzett tapasztalataikról. Számomra idén álltak össze úgy a lehetőségek, hogy belevágtam a kalandba.

Már az első benyomásaim is bizalomébresztőek voltak. Kérdéseimre: szállás, a helyszínek közötti utaztatás, stb. kielégítően pontos és gyors válaszokat kaptam. Nem sürgették a döntésemet, de amikor bejelentkeztem azonnal visszaigazoltak és megkaptam a részletes programot. Hálás köszönetem érte Péchy Mária elnöknek.

Megérkezéskor konstatáltam, hogy a társaság nagy része összeszokott, sőt baráti kapcsolatban áll egymással. Kedvesen és nyitottan fogadtak, időt hagyva számomra a bemelegedéshez. A kötött programok pergővé tették az eseményeket, de nem voltunk túlhajszolva, volt idő a feldolgozásra, beszélgetésre.

Nagycenk község által szervezett március 15-i ünnepség megadta az alaphangot. Az ifjú és idősebb korosztály tisztelettel idézte fel és emlékezett meg őseink nemzetjobbító elhivatottságáról, hazaszeretetről. Ennek a szándéknak sokszínű megnyilvánulása megteremtette a nemzeti egységet.

Az ünnepség után a kastélyba visszatérve Dr. Csorba László történész lenyűgözően briliáns előadását hallgattuk meg Széchenyi márciusa címmel. Meglátatta velünk teljes emberségében a vívódó államférfit, aki - amikor a nemzete érdeke megkívánta - önmaga kétségein átlépve, az egységes fellépés érdekében elfogadja a miniszteri kinevezést. Egész életében saját felelősségét vizsgálta az események tükrében.

Március 16-án Pozsonyba látogattunk. Idegenvezetőnk felkészültsége, humora, lelkesedése a szakadó esőt is feledtetni tudta. Külön köszönet illeti azért, hogy nem adathalmazokkal árasztott el minket, hanem anekdotáival élővé tette számunkra az egykori koronázó várost. Asszociációival – melyekben soha el nem tévedt, mindig elvarrta a megkezdett szálat –, összekötötte a jelent a múlttal, az intellektust a gasztronómiával, a kisembert az államférfival, a humort a méltósággal. Mert mint tudjuk: „A humor a méltóság kiáltványa, annak kimondása, hogy az ember följobbvaló, mint ami történik vele.” (Romain Gary)

Március 17-én Szabó Miklós tanár úr, a kör elnökségi tagja ajándékozott meg minket „Hol kezdje el a zengeni tetteidet?” című előadásával. A téma, és a vezetése is lebilincselő volt. Megtudtuk belőle, hogy Széchenyi alkotásai, szellemi termékei, gondolkodása, hazaszeretete, morális hitvallása, úgy kortársaira, mint a későbbi századok költőire elementáris inspirációval hatott. Az alkotó ember politikusi szerepben is messzebb lát a pillanatnyi előnyöknél.

A következő előadás is újabb intellektuális kaland volt. Soha ennyi érdekességet, elgondolkodtató összefüggéseket nem hallottam még ebben a témában, mint amit Szentkúti Károlyné mestertanár a Himnusz elemzésében elénk tárt.

Papp Éva tanár, könyvtáros, az elnökség tagja előadásában (Egy félreértett levél az örültekházából: Petőfi Széchenyi fia?) példát mutatott arra, hogyan kell és lehet a tudomány módszereivel, hitelesen, kulturáltan megcáfolni a szenzációhajhász képtelenségeket úgy, hogy abból újabb tudományos felfedezésekre, összefüggésekre is fény derül.

Siska Tamás pszichológus Az olvasási szokások változásairól az internet világában címmel foglalta össze 3 kutatási anyag tapasztalatait szakirodalom alapján. Nagyon érdekes volt látni a számok, a mutatók tükrében is az új tendenciákat, realisabb képet kapni arról, hogy mit hoz és visz a fiataljaink életében a virtuális világ. Mit tehetünk mi, az idősebbek, hogy a szakadék ne mélyüljön, hidakat tudjunk építeni a generációk között, az értő olvasás művészetébe beavassuk gyermekeinket, unokáinkat.

Este a szálláson került sor arra a beszélgetésre, melyre mindenki hozott egy általa választott verset a hazáról, a hazaszeretetről, a magyarságról. Hihetetlenül felemelő, élmény, amikor az ember átélheti, hogy őszintén kíváncsiak a gondolataira, véleményére. A hallgatóság szándéka mindenki felé a megértés, megismerés. Végtelenül hálás vagyok, hogy ezt ebben a körben is megtapasztalhattam.

Március 18-án a hóviszonyok riogatása ellenére is megtartottuk Szentkúti Károly tanár-történész a kör elnöke által szerkesztett játékos vetélkedőt: „Rabok legyünk vagy szabadok”. Jelentem; a kellemes agytorna után a hó is olvadni kezdett és szabadon távozott mindenki nyertesként.

Köszönöm a barátságos fogadtatást, inspiráló élményeket.

Tisztelettel:

Tőrös Attiláné Ildikó